

laug; de udtale, altsaa Begge, at der kunde være Grund til at bevirke den paagældende Lovbestemmelse suspenderet, da det er en altfor vidtgaaende Fordring, at der altid skal være en examineret Styrmand ombord foruden Skipperen, som er examineret. Den fjerde Autoritet er Kjøbenhavns Magistrat, som ligeledes udtaler, at efter alt Foreliggende maa det ansees for hævet over al Tvivl, at Bestemmelsen i Lovens § 10 er ikke lidet trykkende for næsten alle Provindsrhederier; Magistraten foreslaaer derfor som en Udvei paa mindre Skibe i den mindre Fart kun at fordrø een examineret Navigateur ombord, nemlig Skipperen, og den tiltræder forsaauidt Grosferersocietetets Komitees Forslag om, at det ved Lov tillades Skibe af ikke over 30 Kommercelæsters Drægtighed i Fart paa hele Nordøen og Østersøen istedetfor en examineret Styrmand at antage en saakaldet Vedstemand. Det forekommer mig, at der efter alle disse Vidnesbyrd og efter de Grunde, som Sagen i og for sig frembyder, kunde være Anledning for det ærede Thing til at gjøre en Forandring i den omhandlede Henseende. Naar hertil kommer, at Forholdet i Hertugdømmerne ikke er det samme, som her foreslaaes, saa synes det ogsaa fra denne Side at være usseligt at foretage en Forandring, som jeg derfor skal anbefale for det ærede Thing.

Indenrigsministeren: Det vil erindres, at den Lov, om hvis Forandring der nu er Tale, først er vedtagen i forrige Session, at der dengang gik langvarige Forhandlinger forud for samme, at det forelagte Lovudkast støtter sig til den af en Mængde Sagkyndige udtalte Mening, og at det var saa langt fra, at Loven fra den ved nærværende Lovforslag berørte Side mødte Modstand i Rigsdagen, at Bestemmelserne netop med Hensyn til et af de Punkter, som den ærede Tale berørte, bleve stærkede i Rigsdagen. Jeg har derfor ogsaa haft nogen Betænkelse ved saa hurtigt at skulle foreslaae Forandringer i en nylyt vedtagen Lov; thi det er en Erfaring, der vil gjen tage sig, at enhver Lov møder Modstand hos Enhver, der er i de tilvante Forhold, hvori den gjør Forandring, og jeg troer, at det er et sundt Princip, at man ikke altfor let skal

give efter for Indvendinger, der komme, strax efter at en Lov er vedtagen. Forinden man vedtager Loven, skal man naturligviis tage størst mulig Hensyn til Vedkommende. Det har derfor kostet mig Selvovertindelse at give dette Exempel paa, at en Lov, hvori man med velberaad Hu har søgt at gennemføre Forandringer og Forbedringer, saa hurtigt søges forandret. Jeg har dog med Fornøielse gjort det med Hensyn til det ene Punkt, hvori jeg troede, at Loven afveg fra et Billighedshensyn, som vi pleie at iagttage, nemlig: at opretholde de Retligheder, hvoraf Personer ere i Besiddelse, for disses Levetid. Lovens Fordring er derimod i og for sig, ligesom den er tiltraadet fra alle Sider, særdeles usseligt, da det er vigtigt, at man søger at tilveiebringe den størst mulige Garanti for, at vore Sømand ere i Besiddelse ikke blot af praktisk Erfaring, der først og fremmest er fornøden, men ogsaa af theoretisk Uddannelse i deres Fag, der sætter dem istand til at gjøre en videre Karriere. Det er væsentligt af Hensyn til de omhandlede Folk, at der er opstillet forskjellige Regler for de forskjellige Arter af Fart, men jeg kan ikke ansee det usseligt, at Mænd skulle vie sig til Søarten udelukkende med den lille hjemlige Fart for Die. — Det er muligt at man der kan nøies med een Navigateur — hvorved dog maa erindres, at naar han faaer Forsalb, er der ingen — men det er vist et rigtigt Hensyn, der har ledet til den Fordring, at Sømandsstanden i det Hele taget skal indtræde i sin Karriere, vel udrustet med de fornødne Evner og ikke alene henviist til hele sit Liv at skulle slæbe sig igjennem i disse smaa Farvande mellem Æerne. Sømanden maa have det for Die, at han ikke hele sit Liv skal fare mellem Bornholm og Kjøbenhavn eller omkring i Østersøen, men at han ogsaa maa kunne komme til at fare paa Ostindien, China og andre Steder og blive en Mand i en bethdelig Virksomhed og med bethdeligt Ansvar, der har Udsigt til at gjøre Nytte i Verden og til at samle sig en Formue. Jeg troer, at denne Fordring er vel begrundet, og at det kunde være betænkligt saa hurtigt at give Afkald paa den. Smidlertid har jeg dog ingen Betænkelse ved, at de, der nu ere i Farten og af hvilke